

**Uchwała Nr XXV/260/18
Rady Powiatu w Goleniowie
z dnia 15 lutego 2018 r.**

w sprawie rozpatrzenia skargi

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1868 z późn. zm.) oraz w związku z art. 228, art. 229 pkt 4 i art. 237 § 1 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1257) oraz w związku z § 15 ust. 1 Statutu Powiatu Goleniowskiego (Dz. Urz. Woj. Zach. z 2016 r. poz. 1736)

Rada Powiatu w Goleniowie uchwala, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi dnia 21 grudnia 2017 r. na Dyrektora Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej w Goleniowie, skargę uznaje się za bezzasadną.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu w Goleniowie.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Powiatu

Kazimierz Ziemba

Uzasadnienie

W dniu 21 grudnia 2017 r. mieszkanka Goleniowa wniosła skargę na Dyrektora Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej w Goleniowie, którą Starosta Goleniowski przekazał zgodnie z właściwością w części dotyczącej skargi do rozpoznania Radzie Powiatu w Goleniowie pismem z dnia 28 grudnia 2017 r. Treścią skargi jest zarzut nie poinformowania Skarżącej o wolnym miejscu w ramach realizacji zajęć wspomaganego rozwoju przez Placówkę i nie przyjęcia dziecka Skarżącej na takie zajęcia oraz objęcia wolnego miejsca przez dziecko, którego rodzice złożyli stosowny wniosek w późniejszym okresie.

Zgodnie z przepisem art. 229 pkt 4 Kodeksu postępowania administracyjnego skarga podlega rozpoznaniu przez Radę Powiatu.

W sprawie uzyskano stanowisko organu, z którego wynika w pierwszej kolejności, iż osoba wskazana przez Skarżącą jako mająca później złożyć wniosek, w istocie objęta była wnioskiem złożonym w dniu 20 września 2017 r. w sytuacji, gdy stosowny wniosek Skarżącej wpłynął w dniu 23 października 2017 r. Na wniosek Skarżąca otrzymała odpowiedź o braku wolnych miejsc w dniu 27 października 2017 r. W odpowiedzi Skarżąca wniosła w dniu 28 października 2017 r. o natychmiastowe poinformowanie o wolnych miejscach, zaś w dniu 13 grudnia 2017 r. –

o wyjaśnienie, dlaczego inne dziecko otrzymało miejsce pomimo znacznie później złożonego wniosku w sprawie. W odpowiedzi udzielonej w dniu 21 grudnia 2017 r. poinformowano o zastosowaniu w sprawie procedury przyjęć Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej w Goleniowie.

Z wyjaśnień organu wynika, iż od października do grudnia 2017 r. Poradnia nie otrzymała środków subwencyjnych na dzieci objęte wczesnym wspomaganem rozwoju, skutkiem czego więcej niż jedno dziecko czekało na wolne miejsce od października 2017 r. W styczniu 2018 r. przyjęto na zajęcia czworo dzieci oczekujących od października 2017 r., w tym dziecko Skarżącej.

Na stronie internetowej Poradni w zakładce http://www.poradniagoleniow.pl/pliki/artykuly/arttykul/15/pliki/procedura_przyjeci_a_do_wwr.pdf widnieje procedura przyjęć do wczesnego wspomaganie rozwoju, z pkt 7 której wynika, iż w sytuacji m.in. braku wolnych miejsc skutkującej niemożnością objęcia dziecka wczesnym wspomaganem rozwoju, dziecko wpisywane jest na listę oczekujących, co w niniejszej sprawie jak wynika miało miejsce.

Analizując ustalony w oparciu o załączone dokumenty i oświadczenia stan faktyczny sprawy w aspekcie zarzutów zgłoszonych przez Skarżącą uznano skargę za pozbawioną podstaw.

Zarzut nie poinformowania o wolnych miejscach w ramach wczesnego wspomaganie rozwoju, zgłoszony w skardze, okazał się pozbawiony podstaw, albowiem od października 2017 r. do końca roku miejsc takich nie było, zaś w sytuacji pojawienia się ich zrealizowany został wniosek Skarżącej o przyjęcie dziecka.

Drugi z zarzutów – przyjęcia mimo deklaracji o braku wolnych miejsc innego dziecka, nie znalazł uzasadnienia w zgromadzonym materiale dowodowym, z którego

nie wynika iżby dziecko zostało przyjęte na zajęcia w oparciu o wniosek złożony po 1 października 2017 r. a więc w okresie, w którym Placówka nie dysponowała wolnymi miejscami.

Zgodnie z przepisem art. 227 KPA przedmiotem skargi może być w szczególności zaniedbanie lub nienależyte wykonywanie zadań przez właściwe organy albo przez ich pracowników, naruszenie praworządności lub interesów skarżących, a także przewlekłe lub biurokratyczne załatwianie spraw.

W niniejszej sytuacji nie sposób uznać, iż zachowanie organu wyczerpało dyspozycję wymienionego przepisu, skutkiem czego skargę uznać należało za bezzasadną, o czym należy powiadomić Skarżącą z pouczeniem o treści przepisu art. 239 § 1 KPA, zgodnie z którym w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

Wnioskodawca: Komisja Rewizyjna